

WSTĘP / INTRODUCTION

Nauczanie przedmiotów informatycznych w polskich szkołach weszło już w czwartą dekadę. Rozpoczynaliśmy od alfabetyzacji komputerowej w latach 80. XX wieku – bo tego wymagała ówczesna sytuacja społeczna. Problemy tamtych czasów mamy już za sobą. Zmieniła się sytuacja społeczna, zmieniło się społeczeństwo, postęp naukowo-techniczny zmienił również informatykę. Nie potrzebujemy już nauczać posługiwania się komputerem, ale jego optymalnego wykorzystania, w środowisku pracy, nauki czy codziennym funkcjonowaniu człowieka.

Szkoła od początku dostrzegała duży potencjał tkwiący w informatyce i jej narzędziach, upatrując w niej roli wspomagającej w procesie kształcenia, a nawet realizującej owe procesy. Ostatnie lata pokazują, że zainteresowanie z lat 80. ubiegłego wieku nie minęło, a nawet się wzmocniło. W dalszym ciągu poszukuje się sposobów efektywnego włączenia komputerów w procesy kształcenia na wszystkich szczeblach edukacji. Do kanonu kształcenia informatycznego włącza się nowe treści. Nowością od bieżącego roku szkolnego jest nauczanie programowania. Niby nic nowego, bowiem nauka programowania była obecna w treściach kształcenia. Zmieniło się natomiast podejście do tychże zagadnień. Programowanie zyskuje charakter bardziej użyteczny i nie jest już tzw. sztuką dla sztuki. W założeniu ma przygotować do życia w społeczeństwie informacyjnym, w którym umiejętność programowania będzie miała kluczowe znaczenie. Warto abyśmy pamiętali, że przyszłość, której przecież nie znamy i nie wiemy, jaka będzie, projektuje się dzisiaj i to pokolenie ludzi, nauczycieli jest odpowiedzialne za kształt przyszłego społeczeństwa. Ważne jest zatem takie kształtowanie i polityki oświatowej, i treści kształcenia, aby z największym z możliwych prawdopodobieństw wyposażać uczniów w wiedzę i umiejętności, które będą im przydatne w dorosłym życiu.

W 13. numerze *Dydaktyki Informatyki* prezentujemy opracowania autorskie, ujęte w trzy grupy tematyczne. Część pierwszą poświęcamy zagadnieniom znaczenia *TIK w społeczeństwie*. Autorzy skupiają się na zagadnieniach związanych z: problemami informatyzacji społeczeństwa, kulturą w wymiarze cyfrowym, czytelnością, personalizacją profili internetowych, społecznym wymiarze informatyki, usługach elektronicznych, a także czwartą rewolucją przemysłową.

W części drugiej *TIK a edukacja* prezentujemy sześć opracowań omawiających zagadnienia związane z wykorzystywaniem narzędzi informatycznych w edukacji. To bardzo ważny głos w dyskusji, ponieważ wskazuje nie tylko i wyłącznie na zalety, jakie potencjalnie są do osiągnięcia przy komputerowym wspomaganiu edukacji, ale pokazuje również realne zagrożenia, jakie mogą być udziałem osób uczących się. Zwykle zagrożenia rozumiane są jako te natury zdrowotnej, a przecież możemy również mówić o zagrożeniach natury intelektualnej. Oba rodzaje tychże zagrożeń są równie niebezpieczne.

W części trzeciej *Narzędzia TIK w praktyce* chcemy pokazać także praktyczny wymiar informatyki. W tej części autorzy uwagę swoją skupili na programowaniu. Wskazują, jakimi językami programowania warto się zainteresować, na co zwrócić uwagę ucząc się programowania i jak praktycznie wykorzystać te umiejętności do użytecznych celów. Warto, by na ten rozdział zwrócili uwagę metodycy, którzy będą realizowali nauczanie programowania na różnych szczeblach edukacji.

Szanowni Państwo Autorzy

Wszystkim pragniemy złożyć serdeczne podziękowania za złożone teksty. Mimo splotu wielu nieprzewidzianych okoliczności, 13. numer czasopisma udało się nam wspólnie zredagować i to dzięki Państwa zaangażowaniu. Liczymy, że pozostaniecie z nami na kolejne lata.

Aleksander Piecuch